

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ
ذَكَرَ أَوْ أُنْتَى

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى ، فَمَنْ كَانَتْ
هَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ، وَمَنْ
كَانَتْ هَجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا ، أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكُحُهَا فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا
هَاجَرَ إِلَيْهِ

MEDİNEYE HİCRET

Değerli Kardeşlerim!

Allah Resülü'nü (sav) öldürmek için evini basmışlardı. Onu evde bulamayınca Hz Ali (ra) ve Hz Ebu Bekir'in Kızı Esmâ'yı sıkıştırdılar. Ama onlardan da bir şey öğrenememişlerdi. Bunun üzerine en iyi iz sürücüleri yanlarına alarak Peygamber Efendimizi (sav) aramaya başladılar. İzler onları Sevr Mağarasına götürüyordu. Bir ara müşrikler mağaraya o kadar yaklaşmışlardı ki Hz Ebu Bekir (ra) içlerinden birisi eğilse bizi görür diye telaşlandı. Efendimiz onu “ **Ya Ebu Bekir, üçüncüleri Allah olan iki kişiyi sen ne zannediyorsun?** buyurdu¹. Müşrikler mağaranın ağzına kadar gelip mağaranın içine bakmadan geri gittiler. Yüce Peygamberin Medine'ye hicreti böyle başlamıştı.

Yüce Kitabımız bu tabloyu şöyle anlatır: **Eğer siz ona (Resûlullah'a) yardım etmezseniz; ona Allah yardım etmiştir: Hani, kâfirler onu, iki kişiden biri olarak çıkarmışlardı; hani onlar mağaradaydı; o, arkadaşına: Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu. Bunun üzerine Allah ona (sükûnet sağlayan) emniyetini indirdi, onu sizin görmediğiniz bir ordu ile destekledi ve kâfir olanların sözünü alçaltdı. Allah'ın sözü ise zaten yücedir. Çünkü Allah üstündür, hikmet sahibidir.**²

Kardeşlerim!

İslam, Mekke'de yaşanamaz hale gelip Müslümanlar, ciddi tehditlere maruz kalınca Allah, onlara hicreti emretmişti. Bu toprakları terk etmek zorunda olmak onlara hiç de kolay gelmemişti. Allah, habibini şöyle teselli ediyordu. **Kuran'a uymayı sana farz kılan Allah, seni döneceğin yere döndürecektir. De ki: "Rabbim kimin doğrulukla geldiğini, kimin apaçık sapıklıkta bulunduğunu en iyi bilendir."**³ Allah on yıl sonra dünyada emsali olmayan bir fetihle Mekke'ye dönmeyi nasip etti.

Aziz Müminler!

Hicret, iman kalplerine işlemiş olan kimselerin maddi varlığından vazgeçerek dinini yaşayabilmek için başka yurtlar aramasıdır. Hicret, zülüm artıp hayat şartları yaşanmaz hale gelince dinin gereklerini yerine getirebilmek için yapılan fedakârlıkların başında gelir. Hâkim topluluk tarafından güçsüz ve önemsiz sayılan, taleplerine kulak asılmayan, adamdan sayılmayan, hakkını almaktan aciz bulunan kimseler inandığı değerleri yaşayamıyorsa dinini yaşayacak yerler bulmak için hicret etmelidir. Eğer Aksi takdirde ahirette bu mazereti geçerli olmaz.⁴

Değerli Kardeşlerim!

Hicrette niyet ve samimiyet çok önemlidir. Efendimize Medine'ye sevdiği kadından dolayı hicret eden kimsenin durumunu sorulunca şöyle buyurur: **Yapılan işler niyetlere göre değerlendirilir. Herkes yaptığı işin karşılığını niyetine göre alır. Kimin niyeti Allah'a ve Resûlü'ne varmak, onlara hicret etmekse, eline geçecek sevap da Allah'a ve Resûlü'ne hicret sevabıdır. Kim de elde edeceği bir dünyalığa veya evleneceği bir kadına kavuşmak için yola çıkmışsa, onun hicreti de hicret ettiği şeye göre değerlendirilir.**⁵ Üzülerek belirtelim ki bugün dünyevi zevkler, eğlenceler için ne uzun yolculuklara çıkılmakta, çok basit dünyevi çıkarlar için ne mallar ve mevkiler, heyecanlar israf edilmektedir. Mümin, her işini Yaratıcısının rızasına uygun yapmalı; varlığını, makamını O'nun rızası için seferber etmelidir.

Ali İmran süresinde uğruna hicret edip kendisine yalvaran kullardan bahsedilir. Hutbemizi Rabbimizin bu güzel cevabıyla bitirelim. **Rableri, onlara şu karşılığı verdi: “Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden hiçbir çalışanın amelini zayi etmeyeceğim. Sizler birbirinizdensiniz. Hicret edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolunda eziyet görenler, savaşanlar ve öldürülenlerin de andolsun, günahlarını elbette örteceğim. Allah katından bir mükâfat olmak üzere, onları içinden ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Mükâfatın en güzeli Allah katındadır.”**⁶

¹ Buhari, Fezailü ashabi'n-nebi, 2.

² Tevbe S. 9/40.

³ Kasas s. 28/85.

⁴ Nisa s. 97/99.

⁵ Buhârî, Bed'ü'l-vahy 1.

⁶ Ali İmran, 3/195.